

til Lov om Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler (se Side 612). Beretning afgivet $\frac{3}{10}$ (B. Sp. 1481).

Ifølge Lovforslaget skulde der i December 1946 ydes Personer, som oppebærer Alders- eller Invalidere, et Tillæg paa 100 Kr. for enlige Rentemodtagere samt Ægtepar, hvoraf kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, og paa 170 Kr. for Ægtepar, naar begge Ægtefæller oppebærer Rente. Yderligere skulde der ydes 20—30 Kr. som et Tillæg til de sædvanlige Ugepenge til Rentemodtagere paa Alderdomshjem. Lovforslaget svarede i det hele taget ganske til den paa kommunistisk Initiativ gennemførte Lov Nr. 601 af 21. December 1945 (Aarbog 1945—46, Side 815), bortset fra at Hjælpen skulde udbetales paa een Gang, som Komministerne ogsaa havde foreslaaet det i 1945.

Naar man saa kort Tid efter Folkeforsikringslovens Revision (Aarbog 1945—46, Side 484) stillede Forslag om paa ny at yde Rentemodtagerne en midlertidig Haandsrækning, skyldtes det, efter hvad *Ordføreren for Forslagsstillerne* (Ragnhild Andersen) anførte ved Lovforslagets Fremsættelse, to Forhold: at Revisionen ikke havde ført til det ønskede Resultat, men for hele Kategorier af Rentemodtagere tværtimod betød en direkte Forringelse af deres økonomiske Vilkaar, og at Leveomkostningerne var steget i den efterfølgende Tid.

Efter hvad *Arbejds- og Socialministeren* gjorde gældende, kunde der kun blive Tale om en Nedgang i Alders- og Invalidere, renten i saadanne Tilfælde, hvor de paagældende tidligere havde faaet udbetalt langt mere, end der i al Almindelighed ydedes Rentemodtagerne. En Beregning viste, at de samlede Udgifter til Alders- og Invalidere ved Revisionen var blevet forøget med 23 pCt., selv naar man medregnede baade Rabatkort og Eengangstillæg i Udgifterne efter den tidligere gældende Lovgivning.

Efter Ministerens Opfattelse gjorde den stedfundne Pristigning heller ikke en Revision af Loven paakrævet. Foreløbig drejede det sig ikke om nogen større Fordyrelse af Leveomkostningerne, og i øvrigt henviste Ministeren til den Pristalsregulering, der skulde finde Sted efter Loven. Om der senere vilde opstaa Forskydninger, som kunde begrunde en Ændring af den gældende Ordning, lod sig ikke sige nu.

Rasmus Hansen (S.) mente ligesom Forslagsstillerne, at Alders- og Invalidere, renten fik for lidt. Han fandt det rimeligt, at Lovforslaget ligesom det socialdemokratiske Forslag